

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDEĽNÍČEK

Vánoční vigílie v Zábřehu 24. prosince ve 21. hodin

Leden 2016

SLŮVKO FARÁŘE

Novoroční přání:

Člověče můj milý,
zastav se na chvíli,
abych moh ti přát.
Když stojíš na prahu,
ocením tvou snahu,
s životem se přát.
Tisícerá přání,
nebudou vždy k mání,
není důvod lkát.
Někdy budeš plesat,
jindy v mysli klesat,
i o štěstí hrát!
Do potíží vstoupit,
druhým pokoj loupit,
nesyč jako had!
Čekání na slevy?
Vždyť jsme pak jak plevy!
...nenasytný hlad.
Kříže denně snášet,
radost druhým vnášet,
není to snad klad?
Do hříchu stále lézt,
dobro a zlo si plést,
přestaň už si lhát!
Člověče, tak už stůj,
pros Ho, by život tvůj,
pevný byl jak hrad!
Proč? Protože rozbředlých přibývá...

Bohoslovec Michal Slanina navštívil naši farnost.

V neděli 27. prosince, na svátek Svaté Rodiny, jsme si mohli povšimnout, že k oltáři přistoupil při ranní mši svaté spolu s panem farářem a ministranty někdo, nám neznámý.

Přisluhoval při mši, a po ohláškách přistoupil k ambonu, aby nám o sobě něco pověděl a také, proč je mezi námi.

Řekl nám:

„Jmenuji se Michal Slanina, pocházím z nedalekých Kobeřic. Studuji již 5. rokem na teologické fakultě v Olomouci. „Chtěl bych vám říct něco o semináři. Je nás tam 45, nebo 46 kluků, nejsem si jistý, protože tam teď byly nějaké změny.

Máme tři představené: otce rektora, tím je P. Antonín Štefek, to je zástupce otců biskupů, pak je

tam otec vícerektor P. Pavel Šupol, ten má na starosti stránku ekonomickou, jako je vedení tohoto domu, protože seminář je hodně velký. Dále je tam s námi spirituál P. Jan Szkandera a ten má na starosti naši duchovní stránku.

Součástí semináře je také Teologický konvikt. To je nultý ročník. Tam se chlapi rozhodují, jestli budou dále studovat, nebo ne. My říkáme, že je to taková školka pro boshoslovce. Tam je v současné době 14 chlapců, a to za celou Českou republiku. Tam jsou dva představení. Ředitelem je P. Alfred Volný, toho všichni znáte a spirituálem je P. Petr Vrbáček.

Chtěl bych vám z tohoto místa jménem svým i jménem všech boshoslovců poděkovat. I když vás osobně neznám, vím, že se za nás modlíte, za nás boshoslovce a za nová kněžská a řeholní povolání. Ujišťuji vás, a to z vlastní zkušenosti, že vaše modlitby fungují, jsou u Pána Boha vyslyšeny. Jsou v semináři kluci, kterým to nejde, tak jak by chtěli, zkrátka prolézají s odřenými ušima, a já také patřím mezi ně. Vaše modlitby nám však při těch zkouškách a při učení nesmírně pomáhají. Jsou Bohem vyslyšeny. On nám posílá své dary. Dává nám sílu, abychom mohli studovat a jemu se zcela oddat.

Za všechno, co pro nás děláte, upřímně Pán Bůh zaplat’.“ Tak zněla jeho slova.

„Tak jsem mu v sakristii kontroloval uši, a moc odřené je nemá,“ dodal na závěr Otec Pavel.

připravila Marie Ohřalová

Můžeme oznámit, že v letošním roce zahájíme...

V uplynulém roce jsme často vnímali při nedělních ohláškách oznámení sbírky na odvodnění našeho chrámu a s tím související výměnu dlažby okolo kostela. Ta pochází z 2. poloviny 50. let minulého století. Tato částečná povinnost nám zůstala z odborného posudku o havarijním stavu opěrné zdi u kostela, jehož podstatné zabezpečení injektážemi bylo v roce 2009 realizováno.

K úkolům, které nás čekají, uvádíme:

- Nutnost výměny stávajícího potrubí za nové, jelikož to současné je zborcené a zarostlé kořeny stojících i bývalých vzrostlých stromů. Tím pádem nedostatečně odtékající voda zůstává za opěrnou zdí a nepříznivě působí na její stabilitu.
- Kromě tohoto rozsáhlého úkonu se nově uloží po obvodu základů kostela meliorační potrubí s nopovou folií, jehož účelem bude odvádět částečně zvlhčený vzduch od zdiva kostela pod porézní travertinový obklad stávajícího soklu do difuzní lišty nad soklem.
- Hloubkou výkopu s dostatečnou vrstvou ztuhlého kameniva a provedením dlažby ze žulových desek se zaručuje podmínka pro lehký silniční provoz, pro účely případných oprav kostela, bezpečnou chůzi a dlouhodobou trvanlivost. Povrchová voda z dlážděné plochy bude odváděna do podélného žlábků ze žulových kostek, lemujících plochu a dále do kanalizačního systému.
- Současně s realizací dlažby se obnoví původní hrobová místa dvou kněží u vnější oltářní zdi kostela, která budou ohraničena kovovou ohrádkou.

Vzhledem k tomu, že náš kostel je svým historickým významem jmenován národní kulturní památkou, jsme povinni plnit podmínky stanovené rozhodnutím úřadu památkové péče a archeologického ústavu.

Je třeba podotknout, že před zahájením vlastních prací bude nutné v blízkém období odborně posoudit stav lípy v těsné blízkosti brány, která svým kořenovým systémem narušuje okolní dlažbu a pilíř brány. Stejně tak je nutné posoudit vzrostlý porost tují v těsné blízkosti opěrné zdi a farní budovy, protože jeho výška a kořenový bal narušuje jejich základy.

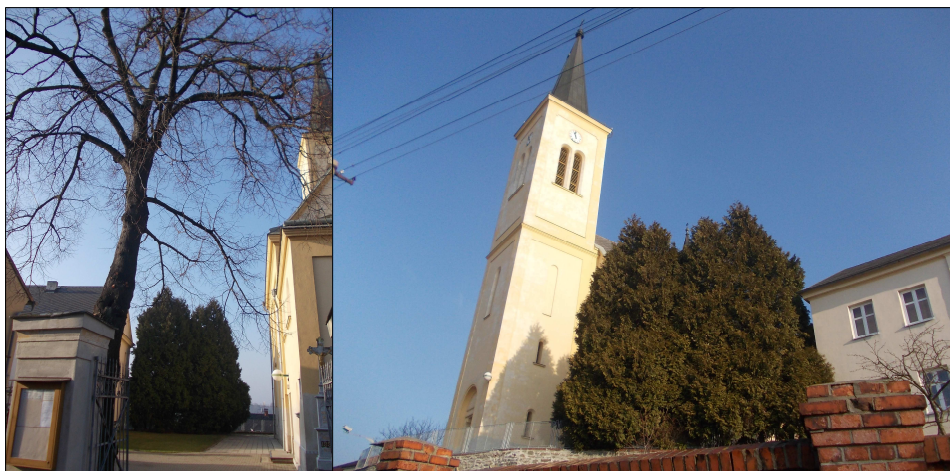
Z nadpisu tohoto článku vyznělo, že je možné práce zahájit. K tomu nás motivuje zatím uspokojivý stav finančních prostředků, určených pro tento účel. Tento stav je dán především díky sbírkám farníků, nejmenovaných

dárců, a také díky příznivému rozhodnutí městského zastupitelstva o finančním příspěvku.

Z uplatněné žádosti pro účely péče o památkově chráněné objekty u institucí přicházejících v úvahu je zatím otazník. Proto nedělní sbírky budou pravděpodobně pokračovat, neboť současný stav financí ještě není takový, aby pokryl celý záměr.

Vzhledem k tomu, že v současné době probíhá výběrové řízení na realizační firmu, nelze ani zveřejňovat stavební náklady na rozšířený záměr. Požadavkem je zahájení v průběhu 2. čtvrtletí 2016, avšak tak, aby byl zachován bezpečný provoz a nepřerušovaný přístup do kostela k bohoslužbám.

Předem prosíme o pochopení a trpělivost, jelikož se jedná o poměrně složitý rozsah prací s citlivým přístupem a pietou.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI LEDNU

Sbírka NA OPRAVY – odvodnění a nová dlažba kolem kostela sv. Martina
– neděle 17.1.2016

PŘÍPRAVA K BIŘMOVÁNÍ - LEDEN

Další příprava k biřmování se uskuteční v **pátek 29.1.2016**
v 17.30 ve Farním sále.

POSELSTVÍ KNIHY ŽALMŮ

Žalmy jsou nejrozsáhlejší knihou Bible – Starého zákona. Židé ji řadí mezi Spisy, křesťané mezi mudroslovnou literaturu. Někdy se Kniha Žalmů označuje také jako žaltář. Jedná se o soubor 150 hebrejských písní, modliteb a chvalozpěvů, jež vznikaly v rozsahu tisíce let. Pokud přijmeme tezi, že jména v nadpisech žalmů souvisí s jejich autory, dostaneme se k zajímavým faktům. Mojžíš napsal žalm 90 (kolem roku 1250 př. n. l.), králi Davidovi je připsána téměř polovina žalmů (kolem r. 1000 př. n. l.), Šalomoun je autorem dvou žalmů, Azaf dvanácti žalmů a synům Kórachovým je připisováno autorství jedenácti žalmů. Poslední žalmy jsou datovány do 3. či 2. století př. n. l. To znamená, že v rozsahu jedné knihy máme k dispozici některé nejstarší i nejmladší příspěvky do Starého zákona.

Knihu Žalmů považují mnozí za školu modlitby, žalmy jsou záznamem modliteb. Jsou v nich s výmluvnou skutečností zobrazeny různé postoje člověka vůči Bohu i široká škála citů: chvála, náрек, strach, naděje, radost, touha, hněv, důvěra i láska. Jsou zde emoce i víra jejich autorů v reálných životních situacích. Modlitba je jedním ze základních prvků duchovního setkání s Bohem. Podle sv. Augustina žalmy sehrávají významnou úlohu v křesťanském duchovním životě. Navzdory zcela jiné době, kultuře i náboženskému vědomí, kdy žalmy vznikaly, jsou tyto modlitby stále přístupné. Opakovanou modlitbou žalmů narůstá jejich pochopení. Starozákonní pohled se omezuje na přítomný život. Boží přítomnost a záchranu však i současný člověk zakouší v každé době svého života.

Každý žalm má určitou strukturu, téma a záměr. Písně (hymny) opěvují dílo stvoření a Boží spásu v dějinách Izraele. V nářcích slyšíme volání o pomoc, úzkosti, důvody, proč je třeba prosit Boha, i jistotu, že Bůh zachraňuje. Děkuvzdání a chvály za vysvobození z obtíží doprovázely obětí v jeruzalémském chrámu. Jiné druhy žalmů jsou nazvány podle svého obsahu: *sionské písně* oslavují svaté město Jeruzalém, žalmy *královské* se týkají krále „pomazaného,“ žalmy *intronizační* (slavnostní) opěvují důstojnost Pána.

S liturgií mše svaté jsou žalmy neodmyslitelně spojeny a setkáváme se s nimi několikrát. Hned na začátku mše svaté může být přečtena nebo zapívána úvodní antifona, což obvykle bývá jeden verš žalmu. Po prvním čtení následuje žalm, který se zpívá, ale může být i předčítán. Tento žalm je odpovědí na 1. čtení. Vesměs tvoří myšlenkovou jednotu i s evangeliem. Odpověď žalmu je často heslem stručně vyjadřujícím téma celé bohoslužby. Žalm je rozdělen na krátké úseky, které vesměs varhaník předzpívává a všichni ostatní opakují jeden verš nebo krátkou myšlenku.

Protože texty biblických knih nebyly dříve lidem běžně dostupné, zpívané žalmy v chrámu a při bohoslužbách byly nejznámější částí Starého zákona.

Některé žalmy se během roku několikrát opakují, jiné jsou rozděleny na několik úseků a čtou se tedy po částech, některé jsou z bohoslužeb úplně vynechány. Některé žalmy mají jedinečnou skladbu – např. žalm 23 nebo 51, který máme v našem kancionálu. Můžeme jej opakovaně číst nebo se ho naučit zpaměti a jeho smysl a volný výklad této modlitby nás i v současné době určitě osloví. Některé žalmy se snadno zaryjí do paměti, a tak mohou být jedním z plodů, které si věřící ze mše svaté odnese.

av

Použitá literatura: Slovník křesťanských mystiků
Ekumenický překlad Bible

Veleb, duše má, Hospodina!
Hospodine, můj Bože,
jsi nadmíru velký!
Velebností a vznešeností ses oděl,
světlem se halíš jako pláštěm.
Napjals nebesa jak
stanovou plachtu,
nad vodami jsi zbudoval své síně.
Z mraků si děláš svůj vůz,
kráčíš na perutích větru.
Větry si volíš za své posly,
za své služebníky plameny ohně.

Turnaj ministrantů ve stolním tenise

V sobotu 5.12.2015 se uskutečnil v Dolním Benešově v tělocvičně ZŠ tradiční turnaj ministrantů ve stolním tenise, letos podruhé jako meziděkanátní.

Zúčastnilo se ho celkem 12 hráčů z Kravař, Hatě, Suchdola n. O., Hlučína, Bohuslavic, Dolního Benešova a Havířova. Pořadatelem byla Římskokatolická farnost Dolní Benešov ve spolupráci s CVČ Kravaře.

Soutěžilo se ve třech kategoriích: 3.- 6.třída, 7.- 8.třída a 9.třída a starší.

Zahájení provedl otec Pavel Kuchař, který poté předal slovo otci Ladislavu Stanečkovi, který pozdravil všechny přítomné, popřál jim mnoho zdaru a radosti při hře a zapálil svíci na adventním věnci, čímž oficiálně otevřel celý turnaj.

Rozlosování se ujal Hubert Weczerek za pomoci Zdeňky Fojtíkové z CVC Kravaře, které připravilo diplomy a dodalo drobné ceny pro účastníky turnaje. Hlavní ceny pak tvořily sady společenských her a jednu speciální cenu věnovalo Radio Proglas.

Po urputných bojích a mnoha vyrovnaných zápasech bylo pořadí v jednotlivých kategoriích následující:

3. - 6.třída :
1. Ochvat Tomáš (Hať)
 2. Jarošek Adam (Hlučín)
 3. Ochvat Matouš (Hať)

7. - 8.třída :
1. Cigán Antonín (Bohuslavice)
 2. Ochvat Tomáš (Hať)
 3. Stříbný Matyáš (Dolní Benešov)

- 9.tř. a starší :
1. Pískala Vojtěch (Havířov)
 2. Svoboda Martin (Havířov)
 3. Cigán Antonín (Bohuslavice)

Vítězi však byli vlastně všichni, kdo přijeli a projevili obrovskou snahu a radost ze hry a zakusili společenství i mimo oltář, které stmeluje ministranty z různých farností.

Speciální cenu pro nejvzdálenějšího účastníka si odvezl Štěpán Jurošek ze Suchdola nad Odrou.

Poděkování patří také sponzorům, kteří přispěli na ceny a občerstvení, panu Karlu Pačkovi za přípravu herny, slečnám Anetě Kucejdové a Aničce Nagyové, které se staraly o občerstvení.

Také fotografům Marii Ohřálové a Petru Kotzianovi a především otci Pavlovi, že se rozhodl pokračovat v organizování těchto turnajů a shánění prostředků k jejich zabezpečení.

Hubert Weczerek

P. Jan Gajdušek novokněz a kaplan v Hlučíně

O třetí adventní neděli, 13. prosince, navštívil naši farnost novokněz P. Jan Gajdušek, který v současné době působí jako kaplan v Hlučíně.

Sloužil u nás všechny tři mše svaté a po nich uděloval novokněžské požehnání.

Myslím, že si ještě všichni živě pamatujeme jeho poutavé kázání o radosti.

Ještě než jsem ho požádala o rozhovor pro náš Nedělníček, přečetla jsem si jeho profil na stránkách hlučínské farnosti, se kterým vás ve stručnosti seznámím, protože jeho odpovědi na doplňující otázky byly opravdu velmi zajímavé.

Otec Jan se narodil ve Valašském Meziříčí. Tam bydleli v panelovém domě. Jako rodina rádi cestovali na dovolené zejména do jižních a východních Čech. V roce 1997 se přestěhovali do Frenštátu pod Radhoštěm, do rodinného domku.

Vystudoval střední zemědělskou školu, obor agropodnikání - péče o krajinu. Střední školu zvládal bez velkých příprav. To, že je třeba se učit, pocítil až na vysoké škole.

Ve svém volném čase si rád přečte dobrou knihu, nebo poslechne hudbu, avšak největší zájem má o železnici, a to jak skutečnou, tak modelovou.

Co se gastronomie týče, jako dítě měl rád sladké, obzvláště vánoční cukroví. Ale časem se chuť na sladké vytratila a dnes stačí jednou za půl roku sníst kousek čokolády a je vystaráno.

Již jako dítě měl rád smažený květák, zapečenou brokolici a také samozřejmě kousek pečeného vepřového, na kterýžto chutích se mnoho nezměnilo. Snaží se neodmítnout jakékoliv jídlo, věren poučení „doma zís co ti dají a venku co dostaneš“, avšak i toto má své meze: Neholduje medu, a není si jist, zda by dokázal překonat odpor při pohledu na chobotnice a mořské plody, a sníst je.

Tak tohle všechno, ...a ještě více..., je možné dočíst se na webu hlučínské farnosti. Co však zajímalo mě, tam nebylo.

Po velké mši svaté, když otec Jan udělil všem novokněžské požehnání, jsem ho pozvala do našeho farního sálu, abych se mohla zeptat na to, co mě vždy, při rozhovoru s knězem zajímá nejvíc.

- „Otče, povězte mi, a zároveň čtenářům našeho farního zpravodaje Nedělničku, něco více o sobě, o vaší rodině a hlavně o povolání a cestě ke kněžství.“

„ Pocházím z rodiny, takové docela normální, z pohledu toho dnešního světa. Maminka byla pokřtěna, protože si to přála babička, takže byla dvakrát nebo třikrát v kostele. Otec nepokřtěný. Mám starší sestru, která není pokřtěná, bratr taktéž nepokřtěň. Takže jsem vyrůstal v nevěřící rodině a v kostele jsem vlastně asi ani nebyl.

Když jsem byl na základní škole, v páté nebo šesté třídě, tak nás vyučující, který nově nastoupil a učil nás angličtinu, vzal do kostela. Poprvé jsem byl v kostele ve Frenštátě. Až po letech jsem zjistil, že to byl člověk, který si nepodal přihlášku na jáhenské svěcení. K čemu ho Hospodin volá, našel jinde než v kněžství.

Později se mnou cestovaly autobusem do školy spolužačky, které se bavily o víře: jak ministrují, chodí do kostela, na faře mají to, či ono - a já jsem na nich viděl radost prožívání víry s chutí, bez donucování. Tehdy jsem viděl ten obrovský rozpor mezi tím, co jsem znal z vyprávění otce a tím, jaká byla skutečnost. A tak jsem se začal o víru zajímat, začal jsem hledat někoho, kdo by mě pokřtil.

Byl jsem připravován na křest v Mořkově. Dalo by se říci, že kněz, který mě připravoval na křest, byl skutečně svůj: připravoval mě nejen na křest, ale i na vstup do jistého řádu, protože sám do něj patřil. Byl jsem tedy směřován na tuto cestu.

Jednou jsem se kláštera jel podívat, jak to tam vypadá. S jedním z bratrů, který byl v té době jáhen, jsme šli do nemocnice s Nejsvětější Svátostí za nemocnými. Na paní bylo vidět, jak touží přijmout Krista. A mě, který se vždy zajímal o vlaky, autobusy, nákladáky a všechny tyhle věci, a už od školy jsem si říkal, že motory v jakékoli podobě jsou má volba, v ten okamžik napadlo „človče, vždyť přece daleko víc, co můžeš těm lidem dát, je přinést Krista, než abys je vozil autobusem.“ To byl asi ten nejsilnější impulz, od kterého jsem skutečně uvažoval nad tím, co to kněžství je a k čemu vede.

V klášteře jsem neskončil, ale po střední škole jsem si podal přihlášku do semináře. Protože to bylo jen půl ruku od mého křtu, tak jsem čekal jak to dopadne, zda budu přijat, a říkal jsem si: „Tak, buď mě tam Pane chceš mít, nebo ne.“

Byl jsem přijatý do konviktu, to je nultý ročník semináře, s tím, že po roce budu mít přerušení.

Rok přerušeni jsem pracoval v supermarketu. Byl jsem tam jako skladník a prodavač. Byla to pro mě obrovská zkušenost ověření si víry, zjištění, jak to ve světě funguje, dodnes na to vzpomínám.

Pak jsem se vrátil do semináře a po pátém ročníku nastala další roční pauza, kterou jsem díky laskavosti otce biskupa vyplnil tím, že jsem byl v Kravařích jako pastorační asistent, pak v Koberčicích jako jáhen a teď v Hlučíně jako kaplan. Jsem tedy na Hlučínsku již třetím rokem a musím říci, že jsem tu skutečně šťastný.“

– „Tady u nás, v Benešově, jste ještě nebyl?“

„Ne, tady jsem ještě nebyl. Vždycky jsem tu jen projížděl autem. Dnes to je poprvé, kdy jsem mohl být jak tady, tak v Zábřehu. Když kolem kostelů jen projíždím, tak si vždycky říkám, jaké to tam asi je? ... Tak dneska mi to konečně vyšlo i s novokněžským požehnáním. Je to takové opravdu pěkné, že člověk část té své radosti může předat lidem.“

– „Ještě bych se vás ráda zeptala,“ a to bude jistě velmi zajímat čtenáře, „Jak na toto vaše rozhodnutí reagovala vaše rodina, především rodiče?“

„Já si myslím, že to byla otázka Božího řízení, že mě Bůh poslal ke knězi, který mě chtěl poslat do kláštera; protože, když jsem to řekl tátovi, tak on se mnou aspoň měsíc nepromluvil pěkného slova. To bylo jen... „zkazíš si život... nemůžeš to, nemůžeš ono... všechno bude nanic.“ Takže, když jsem potom přišel s tím, že jdu jen do semináře, a že nebudu poslaný někam do Tramtárie, že zůstanu tady v diecézi, tak to bylo pro ně daleko příjemnější zjištění. Otec ani maminka mi nikdy nebránili, abych do kostela chodil. Táta mi vždycky říkal věc, kterou si dobře pamatuju a předávám ji dál „ Uvažuj nad tím, kdo ti co říká,“ a já to považuju za velmi důležitý vklad do života. Mnohokrát jsme měli s otcem takovou vášnivější debatu a dodnes to tak je. Ale u maminky vidím, že je ráda, že jsem rád. Když byli za mnou v konviktu a viděli, že jsem opravdu šťastný, tak se s tím smířili. Teď, když už jsem knězem, tak to je už jiná situace a vidím, že jsou oba rádi, že jsem rád.“

– „Možná dojde k obrácení vaší rodiny na víru.“

„ Když si to Pán bude přát, tak ano. Já se za to modlím, a nejsem sám. Zatím tomu nic nenasevďuje, ale Pán ví, kudy si lidi vést. On jim tu možnost vždycky dává, tak jako ji dal mně. Tu možnost má každý a je jen na něm, jak to uchopí. Jak to bude v případě rodičů to opravdu nevím.“

„Otče, děkuji vám za vaše odpovědi na mé otázky a za trpělivost. Moc hezky jste vyprávěl a krásně se mi poslouchalo. Přeji vám mnoho úspěchů ve vaší kněžské službě a Boží požehnání na každém kroku.“

Otec Jan ještě povídal o svých zálibách, o hudbě, kterou rád poslouchá, o medu, který rád nemá, oale to už se sem nevešlo.

Marie Ohrálová

NEDELNÍ POVÍDKA K ZAMYŠLENÍ

Vánoční blázen

V jedné zemi na Východě žil před dvěma tisíci lety mladý blázen. Jako každý blázen snil i on o tom, že se jednou stane moudrým.

Miloval hvězdy. Nikdy jej neunavilo pozorovat je a při tom žasnout nad nekonečností nebe. A tak se stalo, že jedné noci neobjevili novou hvězdu jen králové Kašpar, Melichar a Baltazar, ale i tento blázen.

"Ta nová hvězda je jasnější než ostatní", myslel si. "To bude královská hvězda - narodil se nový vladař! Chci mu nabídnout své služby. Vždyť jestliže je to král, bude určitě potřebovat také nějakého blázna. Vydám se na cestu a budu jej hledat. Hvězda mě povede."

Dlouho přemýšlel, co by novému králi mohl přinést darem. Avšak kromě své bláznovské kapuce, zvonkohry a jedné květiny neměl nic, co by mu mohl darovat. A tak se z domova vydal na cestu - bláznovskou kapuci na hlavě, zvonkohru v jedné a květinu ve druhé ruce.

První noc jej hvězda přivedla do chudé chaloupky. Tam nalezl dítě, které bylo chromé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

"Ach", pomyslel si blázen, "dám tomu dítěti svoji bláznovskou kapuci. Potřebuje ji více, než nějaký král." Dítě si bláznovskou kapuci nasadilo na hlavu a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Druhou noc jej hvězda zavedla do krásného paláce. Tam nalezl dítě, které bylo slepé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

"Ach", pomyslel si blázen, "dám tomu dítěti svoji zvonkohru. Potřebuje ji více, než nějaký král." Dítě zvonkohru nadšeně rozeznělo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Třetí noc jej hvězda zavedla do zámku. Tam nalezl dítě, které bylo hluché. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

"Ach", pomyslel si blázen, "dám tomu dítěti svoji květinu. Potřebuje ji více, než nějaký král." Dítě si květinu s úžasem prohlíželo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

"Teď už mi nezůstalo nic, co bych mohl králi darovat. Bude asi lepší, když se vrátím", pomyslel si blázen. Avšak když vzhlédl k obloze, hvězda stála na jednom místě a smála se na něj jasněji než kdykoli předtím. A v tom uviděl cestu k nějaké stáji uprostřed polí.

Před stájí potkal tři krále a zástup pastýřů. I oni hledali nového krále. Ten ležel v jeslích - malé, bezbranné, chudé dítě. Maria, která zrovna chtěla na slámu prostřít čisté plínky, se bezradně rozhlížela a hledala pomoc. Nevěděla, kam by dítě položila. Josef právě krmil osla a všichni ostatní měli plné ruce darů. Tři králové přinášeli zlato, kadidlo a myrhu, pastýři pak vlnu, mléko a chléb.

Jen blázen zde stál s prázdnýma rukama. Maria, plná důvěry, položila tedy dítě do jeho náruče. Tak našel Krále, kterému chtěl v budoucnu sloužit. A také věděl, že svoji bláznovskou kapuci, zvonkohru i květinu rozdál dětem, aby měl místo pro Dítě, které mu nyní se svým úsměvem darovalo moudrost, po níž toužil.

Světci - více, či méně známí

Sv. Martina, panna a mučednice

30.ledna připomínka, atributy: lilie, meč a palma

Pocházela z bohaté římské rodiny, její otec byl členem senátu. Některé životopisy uvádí, že v mládí osiřela a pak své srdce zasvětila Ježíši, kterého milovala a toužila se mu podobat. V rozjímání si prý často představovala jeho tvář lidmi uráženou a poplivanou. Připomínala si lásku, která z ní vyzařovala během veřejného působení i v době utrpení. Toužila být vnímavou Kristovou učednicí. Vynikala křesťanskými ctnostmi a stala se jáhenkou.

Zbožnost Martiny a její štědrost k chudým se stala známou a proto byla předvedena před tribunál císaře Alexandra Severa. Ten se považoval za tolerantního ke křesťanství pro svůj postoj ke všem zájmovostem, mezi něž zahrnul i Krista, tím ho však jen zařadil mezi božstva, uctívaná císařskou rodinou. Císařův přítel a rádce, právník Domitius Ulpianus, v té době pracoval na sbírce dosavadních císařských rozkazů, zaměřených proti křesťanům a připravoval materiály k obžalobám i návody na stíhání křesťanů jako zločinců. Pokyny, které připravil, zřejmě nebyly za císaře Alexandra všeobecně prováděné, avšak pohané si tehdy vysvětlovali zázračnou Boží pomoc křesťanům jako čarodějnictví a v případě Martiny šlo o tu, která ubližovala jejich bohům. Snad to byl hlavní motiv mučení Martiny, ač i nakládání se zděděným majetkem ve prospěch chudých mohlo vzbuzovat nekalou motivaci, pro kterou byla předvedena. Po Martině bylo požadováno, aby prokázala stejnou úctu dalším božstvům císaře. Ale její touhou bylo dát poznat rozdíl mezi oněmi vytvořenými božstvy a pravým Bohem. Odmítala postoj tolerance tam, kde nebyl přijatelný a odmítala ho z lásky k Bohu i k lidem.

V životopisech sv. Martiny nemají historickou hodnotu obsáhlé popisy jejího mučednictví. Na jednu stranu jsme odkázáni na nejisté legendy, na druhé se můžeme i u ní zabývat příkladem jejího života.

Autoři, popisující mučednictví Martiny, uváděli hrůzná utrpení, ze kterých vždy vycházela bez úhony. Martina prošla utrpením bez úhony na své duši. To je nejdůležitější i v dnešní době. Umožňuje to věrnost v lásce k Bohu. Martina čerpala sílu v myšlence na spojení s milujícím Kristem, na jeho tvář. Chtěla vydávat svědectví, že jen Kristus je pravý Bůh. Byla prý předvedena před sochu Apola, protože po ní chtěli, aby i jeho uznala za Boha. Výsledkem však bylo zničení sochy, možná zemětřesení, kterému padl za oběť i chrám, v němž byli jeho kněží. Podobný div je uváděn i se sochou Artemidy. Nevedlo to však k obrácení pronásledovatelů a jejich

srdce zůstala zatvrzelá. Martina jakoby se stala předmětem pomsty ctitelů božstev, vytvořených z prachu a písku. Nakonec ji sťali mečem a docílili jen toho, že ji navěky spojili s jejím živým a milujícím Bohem.

Každý z nás bývá postaven před nějaké božstvo. Může jím být televize, hry, drogy, mohou se jím stát různá lákadla, kterým dáme rovnocenné místo vedle Boha nebo dokonce je trvale upřednostňujeme. Přední místo v našem životě patří Bohu a podle jeho řádu má být určován i náš životní styl a program. Pak bůžci "vezmou za své" a uvidíme jejich nicotnou podstatu.

Spolehlivých dějinných zpráv a důkazů o sv. Martině je poskrovnu. Nejstarší zpráva o ní, uznaná za hodnověrnou, pochází ze VII. století. Rozhodující je skutečnost, že sv. Martině zasvětil papež Donus baziliku na římském fóru, což uvádí i nové martyrologium.

Svátek sv. Marty mučednice byl slaven již v VIII. století. Její relikvie prý byly objeveny 25. 10. 1634 v kryptě blízko mamertinského vězení na římském fóru při uskutečňování projektu papeže Urbana VIII.

Sv. Priska, mučednice

18. ledna připomínka, atributy: lev a meč

Byla třináctiletou Římkou, když krutost císaře Klaudia II. dala vyniknout její velké lásce k Bohu. Bez mimořádné heroické lásky ke Kristu je mučednictví tohoto dítěte nemyslitelné. Ale i kdyby udávaný věk neodpovídal pravdě, jistě jí odpovídala velikost lásky.

Císař Klaudius přičítal vítězství nad Gothy pohanským bohům a proto nařídil všem obyvatelům Říma účastnit se děkovné slavnosti s konáním oběti. Priska žila pro Krista s vědomím, že nic ji od jeho lásky nemůže odloučit (srov. Ř 8,38-39). To bylo důvodem její statečnosti, když ji násilím dovedli do Apollónova chrámu chtějíce od ní modloslužebný úkon.

Životopis uvádí, že odpověděla: "Jen Bůh, jemuž se klanějí křesťané, je pravý Bůh a jen ten je hoden obětí! Úctu náležející jen Bohu, Stvořiteli nebe a země, nebudu prokazovat ani tvorům, natož kamenům." To dodržela i když pro svůj postoj musela snášet mnoho týrání. Použili vřelý olej a zbičovanou drželi o hladu. Pak na skřipci chtěli dosáhnout odvolání jejich slov. Hladový lev, kterému byla předhozena, jí neublížil a tak jí mečem usekli hlavu.

Martyrologium hovoří stručně a otázku pravdivosti legendy nechává stranou. Podstatná je smrt z věrnosti a lásky k Bohu.

Její kosti byly uloženy v chrámě nesoucím její jméno, který je dnes připomínanou basilikou na římském Aventinu.

(čerpáno <http://catholica.cz/>)

Marie Ohřálová

PRO ZASMÁNÍ

Kdo ho sádroval?

Zvěrolékař volá panu Majerovi: „Vaše žena je u mne s vaší kočkou a prosí mě, abych ji uspal. Je to v pořádku?“

„No jasně! A kočku můžete klidně pustit na ulici, ona už trefí domů!“

Pepiček se ptá maminky: "Maminko, chodí Bůh na záchod?"

"Ne, miláčku," odpoví mu maminka. "proč se ptáš?"

"Protože každé ráno slyším, jak tatínek bouchá na dveře od záchodu a křičí: Pane Bože, to jsi tam ještě?"

Ptá se malá myška maminky, co je to ten jed na myši. Maminka ji poučí:

„Víš, to je něco jako kočka v prášku.“

Manželka posílá programátora nakoupit.

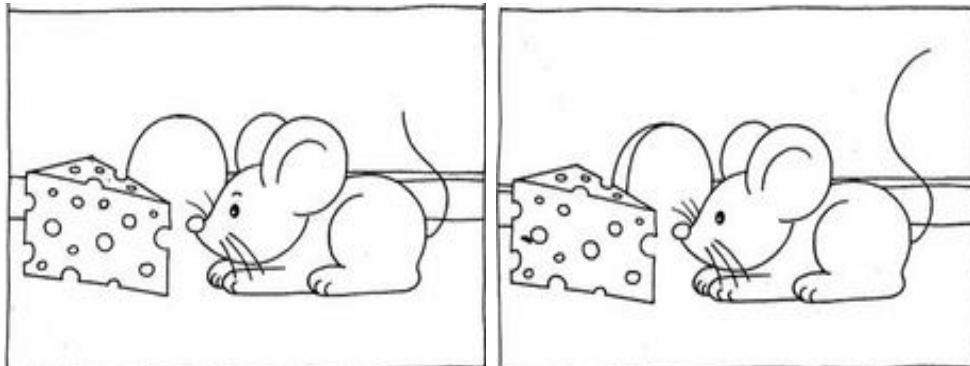
"Kup 10 rohlíků, a když budou mít vejce, tak jich kup 30".

Programátor přijde do obchodu a ptá se:

"Máte vejce?" "Ano, máme." odpoví prodavačka.

"Tak 30 rohlíků, prosím."

Dětem - Najdi 7 rozdílů.

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA - Tajenka skrývá část názvu knížky, ze které budeme čerpat tajenky pro tento rok: (...Tajenka...) a to platí.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
N	N	N	N	N	N	N	N	N	N

1. nalakovat, 2. namrzlá vozovka, 3. velmi rychle nasedni, 4. naložené zboží, 5. denní tisk, 6. severský stát, 7. zkouška vystoupení, 8. nástroje, 9. neklást otázky, 10. nenatírá vápnem.

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete

emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 31. ledna !!!

Správná odpověď z minulé soutěže:

Tajenka minulé doplňovačky zní „**SVATOU BARBORU**“.

Z 10. správných odpovědí, (5 z D.Benešova, 5 ze Zábřehu, 10 v krabičce a 0 elektronicky) vylosoval pan farář tyto výherce: **1. cena** – andělský kalendář 2016, **Benedikt Bohdal** 3 třída - Zábřeh; **2. cena** – stolní hra – **Lucie Dudová** 11. let - Dolní Benešov; **3. cena** – magnetická záložka – **Zuzana Harasimová** 12 let - Zábřeh.

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme

Putujeme společně rokem 2016...

Připravujeme tato putování:

07.05.sobota	– pouť Radia Proglas a TV NOE na Sv.Hostýn
7.- 8.6. út + st	– dvoudenní pouť na Vysočinu (Želiv a okolí)
26.07. úterý	– pouť na Turzovku
05.08. pátek	– noční křížová cesta do Zlatých Hor
14.08. neděle	– pouť do Hrabyně
24.09. sobota	– pouť do Rud u Ratiboře (zajišťuje MVDr.Koska)

Významné dny a akce v církvi a farnosti roku 2016

1.pololetí

- 10.02. – Popeleční středa – začátek Postní doby
13.02. – Postní duchovní obnova – sobota
14.02. – 1.neděle postní – pobožnost Křížové cesty (KDU-ČSL, následně Josefově, Marie, maminky atd.)
27.02. – společné udílení Pomazání nemocných při mši sv.
13.03. – Křížová cesta s herci z Hlučína
18.03. – Zpovědní den v Zábřehu – pátek
23.03. – Zpovědní den v Dol. Benešově – středa
27.03. – Zmrtvýchvstání Ježíše Krista – Boží Hod velikonoční
01.04. – Festivalový koncert Čtvero ročních období – pátek
01.05. – Odpust v D. Benešově + Májový koncert
13.05. – 1.sv.přijímání Zábřeh
22.05. – 1.sv.přijímání Dolní Benešov
29.05. – slavnost Božího Těla – průvod na náměstí
19.06. – fotbalový zápas kněží s Kolovratskou ligou – neděle
26.06. – mše sv. za děti k ukončení školního roku + Farní dětský den
01.07. – pouť dětí na Prašivou – pátek

Termíny udělování svátosti křtu v roce 2016

(z mimořádných důvodů mohou být termíny s předstihem pozměněny)

Neděle v 11.00: 7.2., 27.3., 1.5., 5.6., 31.7., 4.9., 2.10., 6.11., 4.12.

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na leden 2016

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	4.1.	17.30	Za + Josefa Benka – výroční	
Út	5.1.	17.30	Za živé a + farníky	
St	6.1.	17.30	Za Maxmiliána Staffina a rodiče	
Čt	7.1.	17.30	Za + Adélu Zbořilovou – měsíční	
Pá	8.1.	Záb 17.30		
So	9.1.	7.00		
Ne	10.1.	7.00	Za + rodiče a boží ochranu pro živou rodinu	
Ne	10.1.	Záb 8.30	Za Josefa Janeckého a rodiče	
Ne	10.1.	10.00	Za Theodora Tošku (nedož.100 let), manželku, syna a živou ro...	
Po	11.1.	17.30	Za + Bedřicha Prchalů (výroční) a za + manželku Klaudii	
Út	12.1.	16.30	Za Annu Ratajovou, manžela, dcery Lucii a Otílii, za živou ...	
St	13.1.	17.30	Za Martu Miekischovou, syna a rodiče z obou stran	
Čt	14.1.	17.30	Za + Marii Krakovčickou – výroční	
Pá	15.1.	Záb 17.30	Za živé a + farníky	
So	16.1.	11.00	Na poděkování za 90 let života s prosbou o dar zdraví a boží ...	
Ne	17.1.	7.00	Za Alžbětu Kocurovou a manžela	
Ne	17.1.	Záb 8.30	Na poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví,+ manžela...	
Ne	17.1.	10.00	Za + Karla Kalužu, syna, za živou a + rodinu	
Po	18.1.	17.30	Za Pavla Faiku a přízeň	
Út	19.1.	6.30	Za živé a + farníky	
St	20.1.	17.30	Za Kristianu Seidlovou, manžela a rodiče z obou stran	
Čt	21.1.	17.30	Za Antonína Radošovského a dvojce rodiče	
Pá	22.1.	Záb 17.30		
So	23.1.	7.00	Za Marii Pačkovou, manžela, sourozence a rodiče z obou stran	
Ne	24.1.	7.00	Na poděkování P.Bohu za přijaté milosti, dar zdraví, živou rod...	
Ne	24.1.	Záb 8.30	Za + Maxmiliána Adamíka – výroční	
Ne	24.1.	10.00	Za + Güntra Adamíka a Maxmiliána Adamíka – výroční	
Po	25.1.	17.30	Za Marii Fuchsovou a živou rodinu	
Út	26.1.	6.30	Za živé a + farníky	
Út	26.1.	Záb 17.30		
St	27.1.	17.30	Za + Gertrudu Vidlakovou, manžela, rodiče a sourozence	
Čt	28.1.	17.30	Za + rodinu Řehulkovou, Kupkovou a přízeň z obou stran	
So	30.1.	7.00	Za Oldřicha Švarce a vnučku Lenku Švarcovou	
So	30.1.	ČK 16.00	Za + Josefa Hlučnicka (nedož.90 let), rodiče z obou stran, sour...	
Ne	31.1.	7.00	Za Hildegardu Sekáčkovou, manžela, rodiče z obou stran a živ...	
Ne	31.1.	Záb 8.30	Za Emu Dihlovou (výroční) a za manžela	
Ne	31.1.	10.00	Za + Oto Koželku – výroční	
Po	1.2.	18.00	Za Alfonse Krakovčíka, manželku, syna a rodiče z obou stran	
Út	2.2.	6.30	Za živé a + farníky	
St	3.2.	18.00	Za + Štěpánku Onderkovou, manžela, rodiče a sourozence	
Čt	4.2.	18.00	Za Richarda Kocura a manželku	
Pá	5.2.	Záb 17.30		
So	6.2.	7.00		
Ne	7.2.	7.00	Za členy Živého růžence	
Ne	7.2.	Záb 8.30	Za Marii Kozlovou, manžela, děti a přízeň	
Ne	7.2.	10.00		

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné a sváteční chvíle

Meziděkanátní turnaj ministrantů v sobotu 5. 12. 2015 v Dolním Benešově

Prátelský kněžský zápas. Na výsledek bylo uvaleno embargo.

Vydavatel:

Rímskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cypriána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P.Mgr. Pavel Kuchař, farář, Marie Ohřálová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz internetové stránky: <http://farnost-dolnibenesov.webnode.cz/>

vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E 19917